Gençlik Devrim İstiyor! Teslimiyete Hayır!

AYDINLIK

Gençlik
Devrim İstiyor!
Teslimiyete Hayır!

AYDINLIK
YAYINLARI

Bu savunma, Ankara'da 1 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesinde yargılanan Dev-Genç Davası sanıklarından dördünün ortak savunmasıdır. Ekim 1973'de okunmuştur.

Birinci baskı: Ekim 1974

AYDINLIK
YAYINLARI

No : 6

Adres
İbrahim Müteferrika Sokak
Fazilet Han No. 208
Ulus - Ankara
Tel: 10 43 53

İstanbul Bürosu
Yerebatan Caddesi, No. 43/5
Cağaloğlu

İzmir Bürosu
2. Beyler Sokağı, 41/2

Trabzon Bürosu
Kunduracılar Caddesi
Velioğlu İşhanı Kat 2

Sorumlu Yönetmen
Ali Karşılayan

Dizgi - Baskı
Yelken Matbaası

ANKARA SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
1 NOLU ASKERİ MAHKEMESİNE
ANKARA

1. Yurdumuzda Faşist Askerî Diktatörlük Hüküm Sürmektedir

Sevgili yurdumuz, 12 Mart 1971 darbesiyle, faşist askerî diktatörlüğün pençesine düştü. Bu olay, yurdumuzun tarihi açısından, karanlık bir rejimin, ama mutlaka halkın mücadelesiyle yıkılacak olan faşizmin başlangıcını teşkil eder.

Bu faşist diktatörlük, halkımız için zulüm, işkence, sahtekarlık, açlık, susuzluk, dayak, lokavt, dipçik ve tehditten başka bir şey ifade etmiyor.

Şimdi, halk kitlelerinden tecrit olmuş, her gittikleri yerde halkın nefretiyle, yoksulların «açız» bağırışıyla karşılaşan bu diktatörlüğün uygulayıcıları, çaresizlik içinde bütün halka saldırıyor, halkın evlatlarını suçluyorlar. Halkımızın son on yılda güçlenen müca-

delesinde yer almış ne kadar devrimci örgüt varsa, ne kadar devrimci varsa, hepsini mahkum etmeye çalışıyorlar. Halkın bağrında açmış binlerce çiçeği ezmeye, yoketmeye çabalıyorlar.

«Daha fazla, daha fazla ezmek, tamamen yoketmek, hafızalardan bile silmek, geçmiş mücadelelerden geriye kalan ne varsa, halkın safında yer alan kim varsa hepsini mahkum etmek, daha fazla terör uygulamak. Böylece halkın korkutulacağını sanmak.» İşte faşizmin mantığı budur.

Faşizm, bizleri uzun yıllar tutan hapis cezalarıyla tehdit ediyor. Ama gerçek suçlu kimdir?

Halkın kurtuluşu için savaşanlar mıdır suçlu olanlar, yoksa halkı ezenler mi?

Suçlu olanlar, yoksul halkımızla kaderini birleştirenler, Amerikan emperyalizmine karşı savaşanlar değildir. Tam tersine, halkımız üzerinde kanlı bir diktatörlük kuran işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarıdır.

İşçileri kurşunlayanlar, lokavtlar ilan ederek halkı açlığa mahkum edenler, köylüleri dipçikleyip dayaktan öldürenler, halkı sömürerek kazandıkları paralarla yüzbinlerce lira tutan ziyafetler düzenleyenlerdir suçlu olanlar.

Köylülere dipçik, açlık, susuzluk; gençliğe kurşun, dayak, işkence; bütün halka zulümden başka bir şey getirmeyen faşist diktatörlüğün kendisidir suçlu olan.

Anayasanın demokratik yönünü tamamen yokettiler, olağanüstü yetkilere sahip mahkemeler kurdular, her türlü ilerici yayını yasakladılar. Öğretmenlere, aydınlara, yurtseverlere saldırdılar. Suçlu olanlar, bunları uygulayanlardır.

Ama bugün burada biz yargılanıyoruz. Çünkü halkımızın kurtuluş mücadelesinin saflarında yeraldık. Yargılanmamızın başka bir sebebi yoktur.

Bugün burada Dev-Genç yargılanıyor. Çünkü Dev-Genç, halkımızın on yıllık mücadelesi içinde ortaya çıkmış anti-emperyalist bir gençlik örgütüdür. Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı yiğitçe mücadele eden geniş gençlik kitlelerine önderlik etmiştir. Bugün, faşist diktatörlük, kendi dayanağı olan Amerikan emperyalizmine karşı çıkan ne varsa onu mahkum etmek istiyor.

Burada görülmekte olan bu dava, halkımıza karşı girişilen hunharca saldırının, adalet paravanası ardına gizlenmiş bir parçasından başka bir şey değildir.

Tarihte, esas yargılanması gerekenlerin yargıladıkları çok görülmüştür. Bugün de böyle bir olayla karşı karşıyayız.

Bugün halkın evlatları, devrimciler suçlanıyor. Ama bir gün, gerçekten suçlayan ve yargılayan mutlaka halk olacaktır.

2. Bu Dava, Burjuva Demokratik Devrimlerinin İnsanlığa Kazandırdığı Hukuk Kuralları Dahi Çiğnenerek Açılmış Ve Yürütülmüştür

Halkın devrimci mücadelesinin yükselişinden sonra, onu bastırmak için halka saldıran karşı-devrim dalgası daima devrimci geçmişi yoketmeye, halkın mücadelesiyle ortaya çıkmış ne kadar örgüt, kişi, yayın varsa hepsini mahkum etmeye çalışır. Böyle zamanlarda devrimci geçmişi gerici saldırılara karşı savunmak, ihanete ve teslimiyete karşı mücadele etmek daha da büyük önem kazanır.

İşbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının, Dev-Genç'i mükafatlandırmasını beklemiyorduk elbette. Onlar, anti-emperyalist ve halktan yana olan herşeye saldırmak zorundadırlar. Faşizm, öyle bir zorbalık rejimidir ki,

sonunda burjuva demokratik devrimlerinin insanlığa kazandırdığı kanunları da çiğner.

İşte Dev-Genç Davası da böyle bir kanun tanımazlık ortamında açıldı. Savcılara emir verildi. Dev-Genç üyesi olsun olmasın birçok insan bu davada toplandı. Dev-Genç'in yöneticilerine idam cezaları istenerek gençliğe gözdağı verilmeye çalışıldı. Hakim sınıflar gençliğe şunu demek istiyorlardı: «Bir daha böyle anti-emperyalist örgütler kurarsanız, işçilerin, köylülerin mücadelelerine katılırsanız, bizlere hizmet etmez, halka hizmet ederseniz, faşist saldırılara karşı kendinizi savunursanız, üniversitelerde demokratik haklar için mücadeleye kalkışırsanız, Amerikan Altıncı Filosuna karşı kitle hareketleri düzenlerseniz.... sizleri de böyle cezalandırırız, zindanlara atarız.»

Gençlik ise, bu tehditleri, zor şartlar altında mücadelesini sürdürerek ve yeni yeni şehitler vererek cevaplandırıyor.

Bu dava nasıl hazırlandı? Bu dava, Ülkü Ocakları denen faşist güruhunun, yiyici öğretim üyelerinin, devrimin yükseldiği sıralarda karanlık köşelerine gizlenen gericilerin ihbarları, kasıtlı, yalancı tanıklıkları üzerine inşa edilmiştir. Savcılar, bu davayı hazırladıkları sürece fakültelere saldıran, adam kaçıran, öğrenci döven, devrimcileri kurşunlayan Ülkü

Ocaklarının faşist sürüleri bu binanın kapısını aşındırdılar. Savcıların odalarından çıkmaz oldular. Bir faşistin verdiği ifadeyle on-on beş devrimci genç, birçok öğrenci tutuklanmıştır.

Yine bu dava, tamamen kanunsuz şartlar altında yürütülmüştür. Yalancı şahitler, altı-yedi saat konuşturulurlarken, onlara cevap vermeleri ve soru sormaları kanunî hakları olan sanıklar susturulmuş, tehdit edilerek yerlerine oturtulmuş, kanunsuz bir şekilde salondan dışarı atılmış, salonun dışında komandolar tarafından dövülmüşlerdir. Bu davadan tutuklu sanıklar, dava sürerken ve duruşma günleri içinde cezaevinden alınarak MİT'in işkencehanelerine götürülmüşler, bu kanunsuz durum anlatıldığı zaman mahkeme, «durumun kendisini ilgilendirmeyeceğini» söyleyerek işkencecilerle ortak olduğunu açıklamıştır.

Bu mahkemenin başkanı Tuğgeneral Ali Elverdi, «Beni sizin kafanızın içindekiler ilgilendirir» diyerek kanunu tanımadığını ve burada bir düşünceyi mahkum etmek istediğini açıklamıştır. O düşünce ki, yurdumuzun bağımsızlık ve demokrasiye kavuşmasını istiyor. O düşünce ki, bugün dünyada milyonlarca emekçının yüreğine yer etmiştir. Mahkumiyet kararlarıyla bu düşünce halkların yüreğinden ve kafasından sökülüp atılamaz.

1 Nolu Askeri Mahkeme, bu davayı her türlü demokratik hukuk kuralını çiğneyerek yürüttü. Şimdi de savunmalar onar dakika ile kısıtlanarak bu kanunsuzluklara bir yenisi eklenmiş bulunuyor.

Hakkında yetmiş tane tanık ifadesi bulunan ve her şahit tarafından beş saat suçlanan, üç yüz sayfalık iddianame ve üç yüz sayfalık esas hakkında mütalaa ile suçlanan sanıkların bütün bunlara karşı kendilerini on dakikada savunmaları mümkün müdür? Mahkeme yargıcı Albay Mehmet Turan yazılı savunmalar için sanıklardan «çelik dolap» isteyerek, yazılı savunmaların da önceden verilmiş hükümlere hiçbir etkisi olmayacağını açıklamış bulunmaktadır.

Bugün, burada en açık şekliyle ortaya çıkmış olan durumu Faruk Erem daha önceden şöyle açıklamıştır: «Müdafaa hakkını daraltmaya müncer olacak her hücum, hukuka aykırıdır.»

Bir buçuk yıllık yargılanmamız sırasında çok iyi gördük ki, Mahkemenizin savunma hakkına saygı göstermek gibi bir meselesi yoktur. Mahkemenizin bir tek amacı vardır: Halkın davasını savunanları mahkum etmek!

3. Yurtsever Gençlik Tarih Boyunca Bağımsızlık ve Hürriyet İçin Mücadele Etti

Yurtsever gençler, tarih boyunca baskı ve zulme karşı sayısız mücadeleler vermişlerdir. Gençlik, daima halkının yanında yeralmış, özgürlük düşmanı müstebitlere karşı şehitler vererek savaşmıştır. Onun içindir ki, gençlik, halkımızın gözbebeğidir, çok kıymetli varlığıdır.

1800'lerin sonlarındaki o karanlık günlerde birçok genç, kişisel çıkarlarını ve zorlukları hiçe sayarak hürriyet uğruna savaştı. Abdülhamid'in zindanları ve sürgünleri gençlerin sesini boğamadı. Hürriyetin kazanılmasında, hürriyet savaşı veren gençliğin de kanı ve emeği vardır. Hürriyet ve istiklalin bedeli zorlu mücadeleler ve büyük emeklerle ödenir. Hürriyet gibi güzel bir şeyi kazanmak için halkımız da çok emek vermişti. O zaman da bugünkü gibi karanlık bir istibdat hüküm sürüyordu. O zaman da bugünkü gibi, müstebitler gençliğe düşmandılar. Ve bugün halkımızın uzun yıllar boyunca mücadeleyle kazanmış olduğu hürriyetler, faşist diktatörler tarafından gaspedilmiştir.

Milli kurtuluş savaşımızda, yurtsever gençlik, yurdumuzun emperyalistler tarafından çiğnenmesine karşı kahramanca savaştı. Binlerce genç, Sultan'a ve emperyalistlere uşaklık etmeyi reddederek Anadolu'ya geçti ve millî kurtuluş savaşına katıldı. Bağımsızlık, binlerce işçinin, köylünün ve gencin kanıyla kazanıldı.

İstanbul'da üniversiteli gençler, emperyalist işbirlikçisi hocalardan ders dinlemeyi reddettiler, derslere girmediler. O günleri yaşamış bir öğrenci şöyle anlatıyor:

> *«Darülfunun talebesinin ayaklanmasının sebebi, dört müderrisin millî hisleri rencide eden sözleri, Türk milletinin istiklalini yıkıcı hareketleri olmuştur. Bunlardan Rıza Tevfik Sevr Muahedesini imzalamıştır. Ali Kemal, bütün millî mücadele devrinde millî mücadeleyi şekavet olarak nitelemiş ve Mustafa Kemal'e şaki demiştir.» (M. Goloğlu,* Cumhuriyete Doğru, *s. 414.)*

Görüldüğü gibi, bugün pek moda olan ve devrimcileri karalamak için kullanılan «şaki», «şehir eşkiyası» gibi suçlamalar yeni değildir. Her dönemde emperyalistler ve işbirlikçileri, yurtseverlere bu sözlerle saldırmışlardır.

Anıların başka bir yerinde şöyle deniyor:

«Sözü geçen müderrisler Edebiyat Medresesinin Edebiyat Şubesi müderrisleriydiler. Edebiyat şubesi talebeleri bunları her gün görmekten ıstırap duyuyorlardı. Millî hisleri galeyana geliyordu. Bu şube talebeleri kendi aralarında derslere girmemeye karar verdiler.» (M. Goloğlu, Cumhuriyete Doğru, s. 415.)

Savcılar, İddianamelerinde boykot hareketlerini suç gibi göstermeye çalışıyorlar. Oysa, yurtsever gençlik, bugün olduğu gibi geçmişte de işbirlikçilere ve zalimlere karşı boykotlar düzenlemiş, derslere girmeyi reddetmişlerdir. O günün Ali Kemalleri ise bugün üniversitelerde yeniden yuvalanmışlardır. Bu dava da, sıkıyönetim tarafından himaye edilen bugünün Ali Kemallerinin ihbar ve iftiralarıyla açılmış ve yürütülmüştür.

Menderes-Bayar diktatörlüğü de gençliğe saldırmış, gençleri sokaklarda vurdurmuştu. O zaman da sıkıyönetim, gençleri takip etmiş, kitleler halinde tutuklamış, Davutpaşa kışlasında etraflarını dikenli tellerle çevirmişti. O günün diktatörleri de bugünküler gibi bütün halka ve gençliğe düşmandılar. Onlar, Beyazıt meydanını kana bulayarak, Turan Emeksizleri şehit ederek yıkılmakta olan diktatör-

lüklerini ayakta tutabileceklerini sandılar. 27 Mayıs 1960, hiçbir mücadelenin sonuçsuz kalmayacağını bir kere daha gösterdi.

Tarihte kim halkın gözbebeği olan gençliğe bugünkü gibi saldırmışsa, o mutlaka yıkılmıştır. Çünkü gençlik, daima yeni ve gelişmekte olan güçlerin, ezilen ve haklı olan sınıfların yanında yer alır. Tek başına bu bile, sömürücülerin er geç, içi boşalmış kof ağaçlar gibi büyük bir gürültüyle yıkılacaklarını göstermeye yeter.

4. Gençlik, İftira ve İhanet Kampanyasına Gereken Cevabı Verecektir

Enver Hoca Yoldaşın da önemle belirttiği gibi, bugün dünyadaki önemli olaylardan biri her yerde gelişen gençlik mücadeleleri ve bu mücadelelerin işçi ve köylü kitlelerinin mücadelesiyle birleşmesidir. Bütün dünyada gençlik kitleleri, kendilerini köleleştirmek isteyen emperyalizme karşı kahramanca direniyor.

Ülkemiz gençliğinin haklı mücadelesi de, dünya anti-emperyalist gençlik mücadelesinin bir parçasıdır. Türkiye gençliğinin 1968'lerden itibaren yükselen mücadelesi ülke çapında gelişti, geniş kitleleri etkiledi, işçi ve köylü kit-

leleriyle birleşme yolunda ilerledi. 1968 Martında Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) yönetimi devrimcilerin eline geçti. Yoldaşımız Doğu Perinçek'in başkanlığında FKF hızla gelişti ve anti-emperyalist gençliğe önderlik etmeye başladı, geniş gençlik kitlelerinin örgütü haline geldi.

1968 üniversite boykotları, üniversite gençliğinin geniş kitle hareketinin, yaklaşan fırtınanın habercisiydi. Binlerce genç, üniversitelerdeki demokratik hakları için boykot ve işgal hareketlerine giriştiler.

1969 yılında Amerikan ajanı Kommer'in ODTÜ'de arabasının yakılması, gençliğin anti-emperyalist mücadelesinin meşalesi oldu. Geniş gençlik kitleleri, 1969-1970 yıllarında Amerikan emperyalizmine karşı kitle hareketleri düzenleyerek nefretlerini haykırdılar. Dev-Genç, gençlik yığınlarının bu mücadelesine önderlik ederek, tarihî görevini yerine getirdi. Gençliğin Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesi emperyalizme başkaldıran dünya halklarının kurtuluş savaşlarına mütevazi bir destek oldu. Kendi halkımızın kurtuluş mücadelesine güç kattı.

Bugün, faşistler ve halkın davasına ihanet eden bazı hainler, gençliğin kandırıldığı yalanını yaymaya çalışıyorlar.

Gerçek durum böyle midir? Hayır, gerçek durum böyle değildir. Bütün gençlik bunu şiddet ve nefretle reddediyor.

Zafer Meydanındaki 29 Nisan 1968 mitingini, 10-11 Haziran 1969 Dolmabahçe'den Amerikan askerlerinin denize dökülüşü ve Cağaloğlu'nda toplum polislerinin kovalanması olayını, 12 Haziran 1969 Ankara Tuslog yürüyüşünü yaşayanlar, geniş gençlik kitlelerinin o coşkun selini çok iyi bilirler. Gençliğin aldatıldığı yalanına kimse inandırılamaz. Gericilerin kendileri, gençliğin nasıl coşkunlukla emperyalizmi lanetlediğini ve cesaretle ileri atıldığını, gizlendikleri karanlık köşelerinden bizzat seyretmişlerdir.

Gençlik kandırılmış! Bu, gençliğe karşı yapılan iftiraların en bayağısıdır. Öyle bir aldatılmış gençlik ki, halkın davasına sahip çıkıyor, işçi ve köylü kitlelerinin mücadelesine katılıyor, geniş kitleler halinde anti-emperyalist hareketlere girişiyor. Bütün bunları aldatıldığı için yapıyor!

Hangi gençlik aldatılmış? Akhisar Tütün Mitinginde, yoksul köylülerle omuz omuza, tefeci tüccarların uşaklarını önüne katıp kovalayan gençlik mi aldatılmış? İstanbul Sungurlar Kazan Fabrikasında toplum polisinin copuna karşı işçi kardeşleriyle birlikte saf tuta-

rak göğüs geren gençlik mi aldatılmış? Yoksa 15-16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelesinin seli içinde, asker ve polis barikatlarını yarıp geçen gençler mi aldatılmış? Kürt halkıyla birlikte, ırkçı baskılara ve komando zulmüne karşı mücadele eden gençlik mi aldatılmış?

Eğer gençlik burjuvazinin kölesi olmayı kabul etseydi, suya sabuna dokunmayıp hakim sınıflara hizmet arzetseydi, işçilere, köylülere düşmanlık edip onların mücadelelerini bastırmaya çalışsaydı aldatılmış olmayacaktı. Hayır! Ülkemizin gençliği bilinçlidir. Hem de şimdiye kadar hiç görülmemiş bir tarzda bilinçli davranmaktadır. Gençlik aldatılmamıştır Yüreğindeki yurtseverlik ateşi ve halk sevgisiyle mücadele bayrağını yükseltmiştir. Bu ateşi hiçbir iftira kampanyası söndüremez.

Yine Yusuf Küpeli ve Münir Aktolga gibi bir kısım hainler ve onları teşvik eden revizyonistler, gençliğin geçmişteki mücadelelerini bir provakasyon gibi göstermeye çalışıyorlar. Geniş Gençlik kitleleri bu iftirayı da şiddetle reddediyor.

Evet, gerçekten ortada bir provakasyon vardır ama bu, gençliğin mücadelesi değil, bizzat hainlerin bugün yaptıklarıdır.

Gençliğin mücadelesinin *esası* devrimciydi ve bugün de devrimcidir. Devrimci gençliğe

ve Dev-Genç örgütüne hakim sınıflar tarafından birçok provakasyonlar yapılmıştır. Bunların amacı, Dev-Genç örgütünü geniş gençlik kitlelerinden, gençliği halktan koparmak ve kendi faşist komplolarına gençliği alet etmekti. Ancak yapılan bütün provakasyonlar ne gençliği ne de Dev-Genç'i hakim sınıflara alet edemedi. Provakasyonlar Dev-Genç'in mücadelesini lekeleyemez.

Bir kısım hainler ve faşistler devrimci gençliğe saldırdıkları gibi halkımıza yol gösteren Marksizm-Leninizme de saldırıyorlar. Halkımızın düşmanları, halkımızı kurtuluşa götüren işçi sınıfı ideolojisini karalamak zorundadır. Bunlardan biri olan İrfan Uçar, burada kalkarak Marksizm-Leninizme küfretti. Hizmetinde bulunduğu hakim sınıfların namussuzluk ve satılmışlık gibi ne kadar özelliği varsa, hepsini Marksist-Leninistlerin üzerine atmaya yeltendi. Hakim sınıflar Marksizm-Leninizmin halk yığınları içinde yayılması karşısında, İrfan Uçar gibilerin hizmetinden medet umacak kadar çaresizdir.

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bütün ülkelerin proletaryasına ve dünya halklarına yol gösteren biricik ihtilalci teoridir. Dünya halklarının en kıymetli varlığıdır. Marksizm-Leninizme düşmanlık, emperyalizme uşaklıktan başka bir anlama gelmez.

Bir kısmı da, gençliğin geçmişteki mücadelelerini inkar ederek ve suçlayarak «silahlı mücadelenin çıkar yol olmadığı» görüşleriyle emperyalizme kölelik ve teslimiyeti yaymaya çalışıyor. Amaçları, halkımızın tek kurtuluş yolu olan silahlı mücadele yolunu karalamak ve böylece emperyalistlere ve revizyonistlere hizmet etmektir.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin bu zalim diktatörlüğünden kurtuluşun bir tek yolu vardır. İşte o yol, halkımızın silahlı mücadele yoludur. Zulüm ve sömürüden, faşizmin sultasından kurtuluş ancak silahlı mücadele ile mümkündür. Çünkü faşizm bütün halkı şiddet, zorbalık ve silah yoluyla eziyor. Öyleyse kurtuluş da silahla olacaktır. Bugün, ezilen halkların ve sömürülen milletlerin silaha sarılması kadar haklı ve meşru bir davranış olamaz. Biz bunu kendi halkımızın tarihinden de öğreniyoruz. Halkımız, tarih boyunca hürriyet uğruna zulme ve sömürüye karşı birçok defa silaha sarılmıştır. Millî kurtuluş savaşımızda, halkımız, emperyalistlere karşı «müsellahan mukabele kararı» almış ve bu kararı büyük bir fedakarlık ve azimle yerine getirerek bağımsızlık zaferini kazanmıştır.

Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele eden milletlerin ve halkların tecrübesi de bu gerçeği doğruluyor. Vietnam, Kamboçya, ve

Laos halkları, savaşmaya ve yenmeye cesaret eden halkların dünyanın en büyük emperyalistlerini yerden yere vuracağını ispat ettiler. Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları bağımsızlık ve demokrasi uğruna silaha sarılıyor ve fedakarca savaşarak halkımıza da örnek oluyorlar.

Yunan faşizmine karşı mücadele eden burjuva demokratı Andreas Papandreu bakın bu gerçeği nasıl ifade ediyor:

> *«En sonunda şu acı ve önemli dersi yine Amerikalıların kendileri verdiler: Emperyalistler bir ülkeyi ellerine geçirmeyi akıllarına koydular mı, özgürlüğe kavuşmak için o ülkenin halkına tek bir yol bırakıyorlar;* bu yol da silahlı mücadele yoludur. *Amerikan emperyalizminin bütün kurbanlarının çıkardıkları temel ve kaçınılmaz sonuç budur. Prens Sihanuk ve Kamboçya halkı gibi, biz de Yunanistan'da aynı sonuca vardık.»* (Yeni Ortam, *22 Ağustos 1973)*

Ertuğrul Kürkçü gibileri ise, halkımızın tek kurtuluş yolunu karalayarak bütün halkı emperyalist boyunduruğuna ve faşizmin karanlığına mahkum etmek istiyorlar.

Geçmişten çıkarılacak ders, silahlı mücadele yolundan vazgeçmek değil, ona doğru bir şekilde sarılmaktır.

Silahlı mücadele, öfkeli aydınların kitlelerden kopuk eylemleri değildir. İhtilalci savaş, halk yığınlarının savaşıdır. Ancak yığınları seferber ederek ve ancak yığınlara güvenilerek yürütülür.

Dev-Genç, silahlı mücadeleyi yürütecek bir örgüt değildi ve olamazdı. Dev-Genç, mevcut kanunlara göre kurulmuş, açık bir kitle örgütüydü. Dev-Genç üyeleri Dev-Genç'in kanunîliğini korumaya, bütün demokratik haklardan sonuna kadar yararlanarak mücadele etmeye büyük bir dikkat göstermişlerdir. Biz, illegal mücadeleyi reddetmiyoruz. Tam tersine haklı görüyoruz. Ama Dev-Genç böyle bir mücadele yürütecek bir örgüt değildi.

5. Gençliğin Mücadelesine Karşı İki Yöntem: Terör ve Yozlaştırma

Faşizmin azgın saldırılarının devam ettiği ve devrimci mücadelenin geçici bir gerileme içinde bulunduğu günlerde yaşıyoruz. Bu günler her türlü ihanetin, yozlaşmanın, teslimiyetin ve reformculuğun canlandığı ve halka sal-

dırdığı günlerdir. Böyle günlerde gerçek dostlar ve düşmanlar çok iyi ayırdedilir.

Emperyalistlerin, büyük parababalarının ve toprak ağalarının, gençliğin mücadelesini bastırmak ve onu doğru yoldan uzaklaştırmak için iki yöntemi var: Birincisi, faşist terör. İkincisi, emperyalizmin seks ve gangster kültürü.

Faşizm, gençliğe karşı bir yandan azgın bir teröre, cinayet ve zindan kampanyalarına girişiyor, diğer yandan da gençliğe bir tek yol gösteriyor: Hippilik, sorumsuzluk, bireycilik, konfora ve kendine düşkünlük, uzun saç, uyuşturucu madde ve seks!

Bütün yayın araçları, gazeteler, dergiler, fotoromanlar, sinemalar, tiyatrolar, radyo ve televizyon, piyasayı dolduran binlerce seks mecmuası ve romanı, diskotekler, kulüpler, seks partileri, plaklar hep bu amaçla seferber ediliyor. Emperyalistler ve uşaklarının halkımıza ışık tutan devrimci kültürü yasaklamalarıyla, şimdi kendi gangster ve seks kültürlerini doludizgin piyasaya sürmeleri birbiriyle son derece bağıntılıdır.

Yalnız bununla mı yetiniyorlar? *Yankı* dergisinin de yazdığı gibi, mevcut iktidar, gençliği politikadan ve yurt gerçeklerinden uzaklaştırmak için sağlığını kaybetmiş, esrarkeş, çökün-

tüye uğramış bir üniversite gençliği yaratmaya çalışıyor. Hippi akımlarını teşvik ediyor. Bu amaçla üniversitelere esrarı bizzat polis sokuyor ve yayıyor. (Bak. *Yankı,* sayı 116, 4-10 Haziran 1973)

Böylece gençliğin yüreğindeki yurtseverlik ateşi söndürülmek, halk sevgisi yokedilmek isteniyor. Onlar, gençleri basit günlük çıkarlar peşinde koşan bir sürü haline getirmek istiyorlar.

Faşizm, bu iki politikayı şimdiye kadar alçakça uyguladı. Bugüne kadar, yüze yakın genç kardeşimiz, sokaklarda, evlerde, köylerde gözü dönmüş halk düşmanları tarafından katledildiler. Üç kardeşimiz, diktatörler tarafından idam edildi. Yüzlerce, binlerce genç, işçilerle, köylülerle, aydınlarla birlikte zindanlara atıldı, işkencelere uğratıldı.

Hakim sınıflar gençliğe, yozlaşma ve halka düşmanlık yolunu gösteriyorlar. Bu yolu tutmayan gençleri zulüm ve zindanla tehdit ediyorlar.

Devir dergisi denen işbirlikçi patronların dergisinin kapağındaki resim bu durumu çok iyi anlatıyor. Arka planda, eski, coşkun gençlik gösterilerinden bir an. Binlerce genç ellerinde emperyalizme ve sömürü düzenine karşı pankartlar olduğu halde kolkola girmişler,

yürüyorlar. Yüzlerinde, haklı bir mücadeleye katılmış olmanın verdiği ciddiyet ve mertlik var. Ön planda ise, uzun saçlı ve çok şık giyinmiş bir genç erkekle mini etekli bir kız. Bunlar, arka plandaki gençlik hareketini gösteren resmi boydan boya yırtmışlar ve önünde poz vermişler. Aynı derginin içinde ise, şöyle yazıyor: «Amaç, kötü günler geri gelmesin.»

Evet, gerçekten de halkımızın devrimci mücadelesinin yükseldiği o günler sömürücüler ve zalimler için kötü günlerdi. Emperyalistler ve işbirlikçileri şunu bilsinler ki, kendileri için çok daha kötü günler gelecektir. İşte o günler, halkımızın kurtuluş günleri, bayram günleri olacaktır.

6. Gençlik, Geçmiş Mücadelelerden Dersler Çıkarıyor

Gençlik, her türlü baskı ve yozlaştırma cabalarına rağmen halkın safında yeralıyor. Faşist diktatörlük, planladığı şekilde, gençliğin mücadelesini bastıramadı. Gençliği avucu içine alamadı ve alamıyacaktır. Gençlik, geçmiş mücadelelerden dersler çıkararak önündeki görevleri tesbit ediyor:

1. Biz Türkiye gençliği, emperyalizmin yoz kültürüne, soysuzlaşmaya, amaçsızlığa, seks

düşkünlüğüne karşı çıkıyoruz. Bizim kaderimiz yüzyıllardır zulüm gören ve cefa çeken halkımızın kaderinden ayrılamaz.

2. Biz, faşizmin zulmüne boyun eğen, hakim sınıfların hizmetine giren köleler haline gelmeyi reddediyoruz. Türkiye gençliğinin zulme boyun eğemeyen, yiğit bir karakteri vardır. Zalimlere boyun eğmemeyi biz halkımızdan öğrendik. Gençlik bu karakterini Turan Emeksizleri, Taylan Özgürleri, Mustafa Kuseyrileri, Mehmet Cantekinleri, Cihan Alptekinleri, Ulaş Bardakçıları şehit vererek göstermiştir. Emperyalizme ve faşizme karşı bilenen hıncımızla sonuna kadar mücadeleye kararlıyız.

3. Türkiye'nin yiğit gençliği kendini değil, halkı düşünüyor. Biz burjuvaziye değil, halka hizmet edeceğiz. Faşist damgalı diplomaları ve koltukları reddediyoruz. Büyük bir coşkunlukla işçi ve köylü kitleleriyle kaynaşma yolunda ilerleyeceğiz. Gerçek yıkılmaz kale işçi ve köylü kitleleridir. Gençliğin devrimci kalmasının tek ölçüsü işçi ve köylü kitleleriyle kaynaşmasıdır.

Türkiye proletaryasının büyük önderi Mustafa Suphi Yoldaş bize şu yolu gösteriyor:

«Münevver ve inkılâpçı gençlerimiz beyaz yakalı frenk gömleklerini ve parlak kılınçlarını omuzlarından atarak, eli na-

sırlı mazlum halkımız arasına girerler ve Komünist Fırkası saflarında bütün hayat ve mevcudiyetlerini biçare, bahtsız işçi-çiftçilerimizin açlık, karanlık ve kulluktan kurtulmaları yolunda feda ederlerse, halkımız hakikî ve içtimaî inkılâba doğru yükselecek, memleket yağmacılar elinden tamamen kurtulmak iktidarını gösterecektir.» (1920)

4. Hainlerin, döneklerin. iftiralarını şiddetle reddediyoruz. Bizler, halkın davasını inkar edenlerle, teslimiyetçilerle ve gençliğin tertemiz devrimci geçmişine dil uzatanlarla mücadelemize devam edeceğiz.

5. Emperyalizmin bizleri tarihimizden koparma, köksüz ağaçlar haline getirme çabalarına karşı çıkıyoruz. Halkımızın devrimci kültürüne ve tarihine sahip çıkıyoruz.

6. Bizler, geçmiş mücadelelerden dersler çıkarıyoruz. Biliyoruz ki, teslimiyetçilik kadar maceracılık da yenilgiye götürür. Biz, halktan kopuk bireyci eylemi reddediyoruz. Faşist zulme karşı halk yığınlarının silahlı mücadelesinin saflarında yer almayı savunuyoruz. Gençliği de halk kitleleriyle birlikte kurtuluşa götüren tek yol budur.

Mao Zedung Yoldaş gençliğe şöyle seslenıyor:

«Dünya bizim olduğu kadar sizindir de; ama son tahlilde sizindir. Siz gençler, tıpkı bir sabah güneşi gibi canlı ve hayat dolusunuz. Ümidimiz sizlerdedir.»

7. DEV-GENÇ, Bir Proletarya Partisi Değildir

Dev-Genç, Savcıların iddia ettikleri gibi bir proletarya partisi veya bir komünist teşkilat değildir. Mussolini İtalyasından alınan faşist 141. maddenin ifadesiyle Dev-Genç «bir sınıfın diğer bir sınıf üzerindeki tahakkümünü gerçekleştirecek» bir örgüt değildir. Doğru ifadesiyle, Dev-Genç, sömürücülerin «müesses nizamı»nı yıkıp, yerine halkın iktidarını gerçekleştirecek bir örgüt değildir. Peki, Türkiye proletaryasının ihtilalci bir örgütü yok mudur? Vardır! Hem de elli yıldan beri vardır.

10 Eylül 1920'de kurulan Türkiye Komünist Partisinin, 1970'lere varılmadan, yeniden inşa edilmesi sonucu teşekkül eden Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi, proletaryanın öncü müfrezesi olarak mücadelesine devam etmektedir.

1917 Büyük Ekim Devrimi bütün ülkelerin proletaryası önünde yepyeni bir ufuk açtı. Bütün dünyada olduğu gibi yurdumuzda da işçi sınıfımız, kendi Leninist partisini kurdu ve

teşkilatlanmaya girişti. TKP, işçi sınıfımızın ihtilalci hareketini yurt çapında kucakladı ve uluslararası proletaryanın Türkiye'deki öncü müfrezesi olarak mücadeleye atıldı.

TİİKP, uluslararası proletaryanın büyük önderleri Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in ihtilalci yolunda mücadele vermiş olan Şefik Hüsnülerden devraldığı kızıl sancağı, Türkiye işçi ve köylülerinin elinde daha yükseklere kaldırmak azmini bütün halkımıza açıkladı.

TİİKP, Türkiye proletaryasının Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanmış siyasî partisidir.

TİİKP'nin hedefi, burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğünü çökertip, proletarya diktatörlüğünü kurmak, kapitalizmi yıkarak sosyalizmi gerçekleştirmektir. TİİKP, bu amaçla demokratik halk ihtilalinin zafere ulaşması için mücadele ediyor. TİİKP'nin nihaî hedefi, her türlü sömürü ve zulmü ortadan kaldırarak sınıfsız toplum, yani komünizmi gerçekleştirmektir.

TİİKP, Kürt milliyetinin kendi kaderini tayin ve isterse ayrı bir devlet kurma hakkını tanıdığını açıklıyor.

TİİKP, burjuvazi ve toprak ağalarının başka milliyetleri eritme ve baskı altına alma amacı güden ırkçı siyasetiyle mücadele ediyor,

millî baskıların asıl kaynağı olan emperyalizmin ve yerli hakim sınıfların yıkılması için, Türk ve Kürt halklarını omuz omuza savaşmaya çağırıyor.

TİİKP, proleter enternasyonalizminin kızıl bayrağını yüksek tutmaya kararlıdır. TİİKP, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizmin, merkezinde Sovyet revizyonist kliği olan modern revizyonizmin ve bütün ülkelerdeki gericiliğin amansız düşmanıdır.

TİİKP, bütün insanlığın sömürü ve zulümden kurtuluşu için, bütün ülkelerin proletaryasıyla, ezilen halklarla ve başta sosyalizmin kalesi Çin Halk Cumhuriyeti olmak üzere, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ve diğer sosyalist ülkelerle omuz omuza savaşır.

TİİKP, Bora Gözen, Cafer Topçu, Kerim Öztürk, İsmet Dişbudak, Ali Kiraz, Şükrü Öktü, Gürol İlban, Ahmet Özdemir ve Yücel Özbek yoldaşları şehit verdiği uluslararası proletaryanın ihtilalci davası yolunda mücadelesine devam ediyor.

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanmış uluslararası proletaryanın kızıl bayrağı altında saf tutan TİİKP, yüzyıllar boyunca sömürü ve zulme karşı mücadele etmiş yoksul halkımızın ve bütün dünya halklarının kurtuluşu uğruna komünist fedakarlık ru-

hu, sarsılmaz azim ve çelik disiplinle savaşmaya kararlıdır.

İşte bir proletarya partisinin esasları bunlardır. Biz, Dev-Genç'in bir proletarya partisi veya ihtilal örgütü olmadığını faşist kanunlardan korunmak için değil, Marksizm-Leninizm adına, gerçekler adına ortaya koyuyoruz.

8. Halkımız DEV-GENÇ Hakkında Hükmünü Vermiştir

Dev-Genç'in devrimci mücadelesine sahip çıkıyor ve onu savunuyoruz. Bu, bizim için şerefli bir görevdir. Bizler, bu mücadelenin eksiklerinin ve yanlışlarının hesabını halkımıza veririz. Bu konuda faşist diktatörlüğe verilecek hesabımız yoktur. Bu sebeple maddî olaylar hakkında herhangi bir savunma yapmıyoruz. Mahkemeniz ve sıkıyönetim, halkımızı ezen gayrimeşru bir rejimin temsilcileridir ve her türlü kanunsuzluğun içine batmıştır. Savunmalar onar dakika ile kısıtlanarak savunma hakkımız gaspedilmiştir. Bu sebeple savunma yapmayı reddediyoruz.

Sıkıyönetim hakimlerinin burada burjuvazi ve toprakağaları namına verecekleri hükümler karanlık günleri belgeleyen vesikalar olmaktan öte bir anlam ifade etmezler. Oysa halkımız, Dev-Genç hakkında hükmünü çoktan

vermiştir. Dev-Genç halkımızın gönlünde sevgiyle yaşamaktadır. Daima yaşayacak olan hüküm budur. Biz, bu hükme değer veriyoruz.

Gün Zileli
Ali Karşılayan

Oral Çalışlar
Ercan Enç

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası

SAVUNMA

AYDINLIK
YAYINLARI

150 Kuruş